

[Aksel Larsen.]

toriske Aarsager. Dette skal jeg komme ind paa senere; først vil jeg fremsætte et Par Bemærkninger angaaende hvert enkelt af Lovforslagene.

Forslag til Lov om Forbud mod visse Sammenslutninger skulde være overflødig, helt eller delvis, mener man fra visse Sider, idet vi jo, som f. Eks. navnlig det ærede Medlem Hr. Pürschel henviser til, her har en Lovgivning, som ikke udnyttes fuldt ud. Der er ingen Tvivl for os Kommuniste om, at den bestaaende Lovgivning er tilstrækkelig — det har vi nemlig rent praktisk faaet at mærke. De Domme, der er afsagt over Medlemmer af vort Parti — jeg kan her henvise til det allerfriskeste Eksempel, til Dommen over vort Blads Redaktør, Holst —, viser med tilstrækkelig Tydelighed, at der faktisk ingen Grænser er for, hvor vidt Regeringen kan gaa i sin Udnyttelse af de bestaaende Love.

De Forhold, der er skabt i København, hvor vore Møder delvis, vore Demonstrationer praktisk talt fuldt ud er forbudt, den Maade, hvorpaa Møde-, Demonstrations- og Foreningsfriheden praktiseres rundt omkring i Provinsen, viser med tilstrækkelig — ja, jeg fristes til at sige med afskrækkende Tydelighed, at den Lovgivning, vi har, i den nuværende Regerings Haand er et udmærket Værktøj til at fremme samme Regerings Formaal og til at bevare det kapitalistiske System mod Rystelser eller i hvert Fald til at opnaa det, man paastaar, man tilsigter med de her foreslaede Love; for naturligvis — som jeg ved Behandlingen af et tidligere Lovforslag har udtalt — kan ingen Lov og ingen Paragraf holde Liv i det kapitalistiske Samfund eller sikre det mod, at Klassekampen udbryder. Men naturligvis — hvis man faar en Lov, som den her foreslaede, saa bliver det lettere, ved at raabe op om, at denne Lov maa følges, at foretage yderligere Indskriden f. Eks. mod Kommunistisk Parti — det er fuldkommen klart.

Det vil ikke mangle paa sofistiske Begrundelser i Retning af, at naar det er forbudt at have Sammenslutninger, hvor de undergivne modtager Ordre fra Lederne, er et kommunistisk Parti ulovligt; for i dette hersker der Disciplin. Men de samme Statsmænd, som vil anvende den Slags Begrundelser, finder ikke paa at anvende dem paa deres eget Parti, f. Eks. paa Tilfældet Leonhard Hansen i Aarhus. Dèr gør det ikke noget, at saadan Disciplin hersker, det ved vi paa Forhaand; men vi kan ikke føle os trygge ved de Grænser, der er sat,

fordi vi er fuldkommen klar over, at det i Virkeligheden ikke er det tilsyneladende Formaal — nemlig: at faa de politiske militært organiserede Korps forbudt —, der forfølges, men andre Formaal.

Noget lignende gælder Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., hvorom man kan sige, at det vil gøre næsten alle Mennesker i Danmark strafskyldige, hvis det gennemføres, som det foreligger her.

Der findes i § 4 en Bestemmelse om, at Justitsministeren kan udstede Forbud mod Indførsel, Erhvervelse eller Overdragelse til andre af skarpe Vaaben, Slag- eller Stødvaaben, derunder Knojern, Totenschlägere, Gummiknipler o. lign., af Genstande, der, uden at fremtræde som Vaaben eller Ammunition, er egnede til at anvendes paa lignende Maade o. s. v., o. s. v. Jeg siger: Gud bedre de arme revolutionære Arbejdere, hvis skrøbelige Stole brækker sammen under dem derhjemme! Hvis Politiet kommer, vil det straks finde ud af, at Stoleben er særdeles anvendelige som Vaaben, og man er leveret. Vi har faaet det praktisk demonstreret tidligere, hvor man blot ikke løb Linen ud. Man havde ved en saadan Ransagning i et af vore Partilokaler — angiveligt efter Vaaben — fundet et Par Kosterkafter, der havde været anvendt til at bære Plakater paa, et Par Stykker Brænde og en Ildrager, og saa lagde man det op i Retten og sagde: Se, sikken disse Kommuniste er bevæbnede! Der er derfor ingen Tvivl om, at Regeringen med de Metoder, den anvender, nok kan sørge for, at saadanne Paragraffer bliver anvendt paa den rigtige Maade, over for de rigtige Folk.

Ellers har Lovforslaget for saa vidt ikke stor Betydning, fordi Vaabenbesiddelse og -erhvervelse uden Tilladelse er forbudt, og hvis der er Folk, der i Kraft af Forbindelser og Penge for Øjeblikket er i Stand til at erhverve sig og besidde ulovlige Vaaben, vil de ogsaa være i Stand til det efter dette Lovforslag — det gælder desværre ikke Arbejderklassen, fordi den, bl. a. af økonomiske Aarsager, er ude af Stand til at bevæbne sig i det kapitalistiske Samfund.

Endelig er der Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930. Her maa jeg paa Forhaand sige, at det forekommer mig at være en noget uheldig Affattelse, som Ændringen til § 134 har faaet. Det drejer sig om Forstyrrelser af offentlige Møder og Ro og Orden og alt det dèr.

„Bestemmelsen“ — staar der i Lovforslaget — „finder ogsaa Anvendelse paa